Arrestnummer	C / 968 / 2019
Repertoriumnummer	2019 / 2785
Datum van uitspraak	**11 oktober 2019**
Notitienummer griffie	**2018/NT/744**
Notitienummer parket-generaal	

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Hof van beroep
Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001493880-0001-0011-01-01-1

Not.nr. GE.66.97.000432/16

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. 1149 (RRN)
geboren te op
gepensioneerd,
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

A.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval), te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als afdeling
eigendom van geboren te op
wonende te ;

meer bepaald het perceel gewoonlijk te hebben gebruikt voor het parkeren van voertuigen, aanhangwagens en het opslaan van materialen en afval, o.a. brandhout.

te op niet nader te bepalen data in de periode van 01 maart 2016 tot de datum van het bevel tot dagvaarding (st. 1, 3, 66, 69, 76)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

B.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te , kadastraal gekend als afdeling eigendom van geboren te op wonende te ;

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:
a)het optrekken of plaatsen van een constructie
b)het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat
c)het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie

meer bepaald de groenvoorzieningen opgenomen in de stedenbouwkundige vergunningen niet te hebben aangelegd.

te in de periode van 06 juni 2016 tot de datum van het bevel tot dagvaarding (st. 1, 3, 66, 69, 76)

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30d, besliste bij vonnis van 5 juni 2018 op tegenspraak als volgt**:**

"STRAFRECHTELIJK

*Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A en B samen tot een **geldboete van 500 euro**, vermeerderd met 70 opdeciemen tot 4.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.*

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Stelt vast dat de herstelvorderingen zonder voorwerp zijn.

BIJDRAGEN en KOSTEN

*Veroordeelt tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdeciemen tot 200 euro.*

*Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.*

*Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 51,20 euro.*

*Veroordeelt tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 270,46 euro.*

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:
- 19 juni 2018 door de beklaagde tegen de beschikkingen op strafgebied;
- 22 juni 2018 door het openbaar ministerie tegen .

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 van het Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:
- 19 juni 2018 door de raadsman van de beklaagde ;
- 22 juni 2018 door het openbaar ministerie.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 13 september 2019 in het Nederlands:

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester voor meester beiden advocaat met kantoor te ,

- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van , advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 5 juni 2018 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde ingediende *"grievenformulier hoger beroep"*, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald

welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf.

In het door het openbaar ministerie ingediende *"grievenformulier hoger beroep"* wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot "*de straf*" met vermelding van de reden "*mijn ambt meent dat de door de eerste rechter opgelegde straf voor de tenlasteleggingen A en B te laag is lastens beklaagde, gelet op de repressieve functie die de opgelegde straffen dienen te hebben, waarbij deze ook dienstig moeten zijn ter individuele en generale preventie*", alsook met betrekking tot "*andere*", met vermelding als redenen "*gelet op het aangetekende hoger beroep en het neergelegde grievenformulier van beklaagde, volgt het openbaar ministerie het ingesteld hoger beroep en tekent het ook hoger beroep aan wat betreft de uitgesproken straffen m.b.t. deze partij. Aangezien de opgelegde straf of maatregel lager ligt of gunstiger is dan de wettelijk bepaalde maximumstraf is het wenselijk een eventuele strengere bestraffing te laten beoordelen door de hogere rechter*".

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagde en van het openbaar ministerie werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld en zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

De saisine van het hof is derhalve beperkt tot de strafmaat. De beslissingen van de eerste rechter in het vonnis van 5 juni 2018 omtrent de schuld van beklaagde aan de tenlasteleggingen en de herstelvordering zijn definitief.

3. De eerste rechter stelde omtrent de feiten en de beoordeling van de schuld het volgende:

> "*<u>Feiten</u>*
>
> *4. De beklaagde is eigenaar van een woning gelegen te*
>
> *Volgens het gewestplan " ' (Koninklijk Besluit van 14 september 1977) ligt het perceel in woongebied.*
>
> *5. Op 18 maart 2011 werd een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ingediend voor het verbouwen van een schuur tot horecazaak en de afbraak van overdekte bergingen.*

Op 27 mei 2011 verleende het college van burgemeester en schepenen een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning. Onder andere de 4 parkeerplaatsen ten noorden van de woning werden uit de vergunning gesloten en de vrijgekomen ruimte moest op een groene wijze worden aangelegd. Tevens werd met betrekking tot de geplande groenvoorzieningen de voorwaarde opgelegd dat deze moeten worden aangeplant het eerstvolgende plantseizoen na de start van de werken en deze moeten op een vakkundige wijze onderhouden en in stand gehouden worden.

Op 14 augustus 2012 werd een nieuwe aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ingediend tot verbouwen bestaande schuur tot horecazaak, vernieuwbouw bergingen (na afbraak bestaande bergingen), aanpassing goedgekeurde vergunning nr. van 27 mei 2011.

Op 8 november 2012 verleende het college van burgemeester en schepenen opnieuw een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning.

Op 17 mei 2013 werd vastgesteld dat de hierboven vermelde stedenbouwkundige vergunningen niet werden nageleefd op volgende punten:
• Naast de in uitvoering zijnde horecazaak werd een verharding van ongeveer 85 m² aangelegd.
• Op de verharding werd een aanvang genomen met het bouwen van een carport.

Op 27 mei 2013 werd de beklaagde aangemaand hiervoor een regularisatiedossier in te dienen. Bovendien moesten de werken gestaakt blijven tot de stedenbouwkundige vergunning werd verleend.

Op 20 juni 2013 werd een derde aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ingediend voor de heropbouw van een bestaande carport. Op 12 september 2013 verleende het college van burgemeester en schepenen de stedenbouwkundige vergunning. In deze stedenbouwkundige vergunning werd o.a. volgende bijzondere voorwaarde opgenomen:
• De voorste parkeerplaats die direct paalt aan de (parkeerplaats nr.) moet worden geschrapt. In de plaats moet hier een groenaanplant komen met aan de straatzijde een levende haag. Deze groenvoorziening moet het eerstvolgende plantseizoen na de start van de werken worden aangeplant en moet op een vakkundige wijze worden onderhouden en in stand gehouden.
Op 26 juni 2014 werd opnieuw vastgesteld dat de hierboven vermelde stedenbouwkundige vergunning niet werd nageleefd. De volgende afwijkingen werden vastgesteld:
• De carport werd voor een deel afgesloten met houten wanden als berging, een ander deel werd afgesloten met een hekken.
• De achterwand van de carport werd als gesloten wand met ramen afgewerkt in de plaats van met een open latwerk.
• Op het perceel staan 2 tijdelijke metalen bergingen.
• De parkeerplaatsen tussen de carport en de en de parkeerplaatsen langs de werden nog niet aangelegd.
• De beplanting zoals voorzien op de bouwplannen werd eveneens nog niet uitgevoerd.

Op 10 juli 2014 werd de beklaagde andermaal aangemaand hiervoor een regularisatiedossier in te dienen.

Op 20 augustus 2014 werd een vierde aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ingediend voor de regularisatie van de heropgebouwde carport, berging, parkeerplaatsen, tijdelijke metalen containers, beplanting wijziging vergunning van 12/09/2013.

Op 27 november 2014 verleende het college van burgemeester en schepenen de stedenbouwkundige vergunning. In deze stedenbouwkundige vergunning werden o.a. volgende bijzondere voorwaarden opgenomen:
• De 2 metalen bergingen op het terrein zijn slechts voor een tijdelijke periode toegelaten. Nadat er voldaan is aan de volledige uitvoering van de werken, zoals eerder vergund moeten deze constructies van het terrein verwijderd worden.
• De dakoppervlakte van de carport moet integraal worden aangesloten op de hemelwaterput met een inhoud van 10.000 liter, zoals opgelegd in de stedenbouwkundige vergunning.
• De bijzondere voorwaarden en opmerkingen die werden opgelegd in de stedenbouwkundige vergunning met als kenmerk moeten blijvend worden nageleefd.

Op 3 februari 2015 werd de beklaagde verzocht om binnen een termijn van 14 dagen mede te delen wanneer de aanpassingswerken conform de stedenbouwkundige vergunning zullen worden uitgevoerd. Hierop kwam geen reactie.

Op 8 mei 2015 werd vastgesteld dat de 2 tijdelijke metalen bergingen nog steeds aanwezig waren. Op 13 januari 2016 werd vastgesteld dat de bijzondere voorwaarden uit de vergunning nog niet werden nageleefd. De 2 metalen bergingen in de voortuin waren nog steeds aanwezig, terwijl de overige werken uit de stedenbouwkundige vergunning reeds uitgevoerd waren. De beklaagde werd nogmaals verzocht de bergingen te verwijderen.

Op 15 februari 2016 beloofde hij dat de bergingen zouden verwijderd worden binnen de maand. Op 11 maart 2016 werd andermaal vastgesteld dat de bergingen niet waren verwijderd. Bijkomend werd vastgesteld dat in de tuin verschillende auto's, een caravan en houten afbraakmateriaal werden geplaatst. De beklaagde verklaarde alles te zullen verwijderen tegen 1 mei 2016.

Op 18 mei 2016 werd vastgesteld dat de bergingen nog steeds niet verwijderd waren. In de tuin was wel een groot deel van het afbraakmateriaal verwijderd.

Op 6 juni 2016 werd door de Dienst Toezicht, Wonen, Bouwen en Milieu van de Staa een proces-verbaal opgesteld wegens:
- het niet verwijderen van 2 metalen bergingen na het uitvoeren van vergunde bouwwerken;
- de tuin gewoonlijk gebruiken voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens (in de tuin stonden auto's met of zonder nummerplaten);
- de tuin gewoonlijk gebruiken voor het opslaan van allerlei materialen en afval, een stapel verzaagd afvalmateriaal (brandhout) van meer dan 10m³;
- de groenvoorzieningen opgenomen als voorwaarde in de afgeleverde stedenbouwkundige vergunningen, werden niet aangeplant (4 hoogstammige bomen).

De beklaagde werd andermaal aangemaand om de inbreuken ongedaan te maken.

Op 14 oktober 2016 werd vastgesteld dat enkel de 2 metalen bergingen in de voortuin werden verwijderd. In de tuin stonden nog steeds verschillende auto's met of zonder nummerplaten en aanhangwagens.
Er lag ook nog steeds een stapel verzaagd afvalmateriaal (brandhout) van meer dan 10m³, en her en der lag materiaal en afval verspreid.

De groenvoorzieningen (aanplanten van 4 hoogstammige bomen en het aanleggen van de tuin), zoals opgenomen in het inplantingsplan van de stedenbouwkundige vergunning werden nog steeds niet aangelegd.

6. Op 11 augustus 2016 verklaarde de beklaagde: 'Ik kan uw diensten verklaren dat ik zelf de wagens en afval geplaatst heb. Ik ben de eigenaar van de grond
De bergingen stonden daar al twee jaar. Die zijn daar geplaatst door mijn zoon als we verbouwingswerken hebben uitgevoerd. Het afval en de voertuigen staan daar sinds maart. Ondertussen zijn de bergingen weg. Ook het afval is allemaal opgekuist. Dat was in orde voor moederdag. Er staat juist nog één wagen maar die gaat binnenkort verkocht zijn. De caravan stond er voor de verbouwingswerken en het afval was van de verbouwingswerken. De voertuigen betroffen auto's die verkocht moesten worden en een auto waar ik een ongeval met had gehad. De caravan is ondertussen ook weg. Er had een vriend gevraagd of hij zijn caravan even bij mij mocht plaatsen om dat de chassis kapot was. Hij heeft er een paar weken gestaan en is nu weg.'

Beoordeling

7. De vaststellingen en de foto's in het dossier spreken voor zich. De telastleggingen worden niet betwist en zijn bewezen."

4. De feiten, voorwerp van de telastleggingen A en B, waren voorheen strafbaar op grond van de in die telastleggingen aangehaalde bepalingen. Vanaf 1 maart 2018 tot op heden zijn die feiten strafbaar gebleven op grond van de artikelen 4.2.1 en 6.2.1 VCRO.

De feiten van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen A en B in hoofde van beklaagde zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

Door het plegen van deze feiten heeft de beklaagde aangetoond dat hij onvoldoende respect heeft voor de geldende rechtsregels. Beklaagde heeft de stedenbouwkundige verplichtingen naast zich neergelegd. Deze voorschriften die er toe strekken in het algemeen belang de ruimtelijke ordening te vrijwaren, heeft hij hierbij totaal ondergeschikt gemaakt aan zijn eigen praktische verzuchtingen.

Beklaagde is 76 jaar en is gepensioneerd. Hij heeft een ongunstig strafrechtelijk verleden. Naast 3 veroordelingen wegens inbreuken op de verkeerswetgeving werd hij in 1992 veroordeeld wegens opzettelijke slagen en verwondingen en in 2016 wegens inbreuken op de wooncode.

Terecht heeft de eerste rechter er ook op gewezen dat beklaagde pas na lange tijd en vele interventies de toestand regulariseerde.

Gelet op de ernst van de feiten en het beladen strafregister van beklaagde gaat het hof dan ook niet in op de door beklaagde gevraagde opschorting van de uitspraak van veroordeling. Het hof is immers van oordeel dat een dergelijke gunst een onvoldoende krachtig signaal zou betekenen voor de beklaagde om hem het onaanvaardbare van zijn handelwijze te doen inzien. Bovendien is niet aangetoond dat een veroordeling, zoals hierna bepaald, de reclassering van beklaagde in het gedrang zou brengen.

Om dezelfde redenen gaat het hof niet in op de in ondergeschikte orde gestelde vraag om een (gedeelte van) de geldboete met uitstel toe te kennen.

Door de eerste rechter werd dan ook terecht een effectieve geldboete opgelegd. Het hof bevestigt ook het bedrag van de opgelegde geldboete nu dit een correcte maatschappelijke reactie is op de gelegde feiten. Deze geldboete houdt enerzijds rekening met de ernst van de feiten en de persoonlijkheid van beklaagde enerzijds, en met de (uiteindelijke) regularisatie anderzijds.

De door de eerste rechter bewezenverklaarde misdrijven werden gepleegd in de periode van 1 maart 2016 tot 23 oktober 2017, dit wil zeggen deels vóór 1 januari 2017 deels na 31 december 2016, zodat de geldboete, uitgedrukt in euro, met 70 opdeciemen moet worden verhoogd.

De door de eerste rechter bepaalde vervangende gevangenisstraf strekt ertoe om in een voldoende effectieve vervangende straf te voorzien mocht de geldboete niet worden betaald door de beklaagde.

5. De beklaagde is gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de in zijn hoofde bewezen verklaarde telastleggingen.

Het hof veroordeelt de beklaagde als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Het hof veroordeelt de beklaagde ook tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop der strafprocedure, die thans, na indexatie, 54,76 EUR bedraagt (zie art. 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken ("Tarief Strafzaken"), zoals gewijzigd door art. 1 van het

koninklijk besluit van 13 november 2012, *BS* 29 november 2012; omzendbrief 131/6 van 24 juni 2019, *BS* 15 juli 2019).
Gelet op het hoger beroep van het openbaar ministerie dient het vonnis a quo wat dat betreft aangepast te worden.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:
- 211, Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend binnen de perken van het ingestelde hoger beroep:

op strafgebied:

bevestigt het vonnis in de mate dat het bestreden is in al zijn beschikkingen, met dien verstande en met die wijziging dat de beklaagde veroordeeld wordt tot betaling van een bedrag van 54,76 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 270,46 euro in eerste aanleg en 146,34 euro in beroep;

Kosten eerste aanleg:	**€ 270,46**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 39,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht HB bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 26,52
	€ 133,04
+ 10 %:	€ 13,30
Totaal:	**€ 146,34**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, en de raadsheren en , en in openbare rechtszitting van **11 oktober 2019** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier